

N&#c bi&#n m&#nh m&#ng kh&#ng đ&#ng đ&#y tình m&# , M&#y tr&#i l&#ng l&#ng kh&#ng ph&# k&#n công cha

Nh&#t B&#n – Hôm nay m&#t mình lang thang trên đ&#ng ph&# , ch&#t nhìn th&#y nh&#ng câu đ&#i đ&#c dán trên c&#a đ&# đón năm m&#i c&#a các gia đình &# ven đ&#ng, trong tôi l&#i đ&#y lên m&#t n&#i nh&# gia đình, nh&# quê h&#ng da di&#t.

V&#y là m&#t năm n&#a l&#i th&#m thoát qua đi trong s&# chuy&#n v&#n c&#a th&#i gian. Nhìn l&#i, tôi th&#y mình đã đ&#t đ&#c m&#t s&# b&#c ti&#n trong đ&#i s&#ng sau nh&#ng năm tháng theo đ&#i lý t&#ng. Bao ngày c&#m cúi vào vi&#c tu h&#c, vào cái vòng xoáy c&#a xã h&#i, gi&# đây ng&#ng đ&#u lên thì nh&#n th&#y m&#i th&# xung quanh mình đã thay đ&#i quá nhi&#u.

Kh&#p mình l&#i trong căn phòng nh&#, nh&# v&# nh&#ng k&# ni&#m th&# &#u, v&# nh&#ng ngày đông giá rét đ&#c cùng gia đình qu&#n bên b&#p l&#a h&#ng v&#i n&#i bánh ch&#ng ch&# đ&#i giao th&#a đ&#n, b&#ng đ&#ng tôi l&#i th&#y ngh&#n ngh&#n. L&#y CD nh&#c Xuân m&# nghe v&#i hy v&#ng đ&#c hoà mình vào không khí đón T&#t nh&#n nh&#p đ&#ng đ&#ng n&#c m&#t s&#p r&#i trên gò má, thì ch&#t gi&#ng c&#a m&#t ca sĩ nh&# nh&#ng c&#t lên: “M&#i mùa xuân sang, m&# tôi già thêm m&#t tu&#i, m&#i mùa xuân sang ngày tôi xa m&# càng g&#n...”. Câu hát nh&# đ&#a tôi v&# v&#i th&#c t&#i và nh&# l&#i ngày cha m&# tôi ti&#n tôi đ&#n phi tr&#ng. Hình &#nh cha v&#i mái tóc b&#c tr&#ng và hình &#nh m&# v&#i làn da s&#m đi vì m&#a n&#ng, nhìn bóng tôi m&# khu&#t đ&#n và m&#t hút n&#i không trung.

Cha m&# quanh năm t&#n t&#o, v&#t v&# lo cho đàn con ăn h&#c, ch&#p cho con nh&#ng đôi cánh &#c m&#, và r&#i đ&#n khi đ&# lông đ&# cánh, chúng l&#i bay xa cùng v&#i khung tr&#i riêng mình. Vì đang h&#c &# tr&#ng Nh&#t ng&#, tôi may m&#n đ&#c ti&#p xúc v&#i nhi&#u b&#n n&#c ngoài. M&#i đ&#p có k&# ngh&# dài, các b&#n đ&#c tr&# v&# n&#c; m&#i l&#n nh&# th&#, tôi th&#ng chúc các b&#n v&# vui v&# và h&#i: “Đ&#c v&# g&#p gia đình, các b&#n vui l&#m nh&#?” – Các b&#n tr&# l&#i: “Không, đ&#c v&# g&#p b&#n bè vui h&#n!”. Nghe xong, tôi ng&#ngàng t&# h&#i: “N&#u nh&# cha m&# các b&#n &#y nghe đ&#c câu này thì s&# nghĩ th&# nào?”. Ph&#i ch&#ng cu&#c s&#ng hôm nay v&#i l&#i s&#ng t&# do v&#t gi&#i h&#n nh&#ng chu&#n m&#c đ&#o đ&#c t&#t đ&#p đã làm các b&#n quên đi công &#n sinh thành đ&#ng đ&#c c&#a cha m&#? V&#i đôi m&#t dõi theo t&#ng b&#c chân con đi, v&#i ni&#m vui khôn xi&#t khi đón con tr&# v&#, dang r&#ng đôi tay ôm &#p con vào lòng, th&# nh&#ng con thì l&#i ch&#y v&# phía b&#n bè, đ&# l&#i sau l&#ng m&#t n&#i bu&#n qu&#n lòng cha m&#. Nhìn l&#i mình, có lúc tôi cũng b&# cu&#n vào dòng xoáy đó, gi&# nghĩ l&#i, tôi th&#y mình có l&#i và thêm yêu cha m&# h&#n. Trong tôi l&#i v&#ng câu hát ru c&#a m&# ngày nào:

*“Công cha nh&# núi ng&#t tr&#i
Nghĩa m&# nh&# n&#c ng&#i ng&#i bi&#n đ&#ng
Núi cao bi&#n r&#ng m&#nh m&#ng
Công cha nghĩa m&# ghi lòng con &#i!”*

Mùa Xuân nghĩ về Mẹ và Nghĩa sinh thành

Tác Giả: Têrêsa Nguyán Lá Quyán
Thứ Bảy, 28 Tháng 1 Năm 2012 09:17

Thật đúng khi so sánh tình yêu và công ơn cha mẹ với núi cao, biển rộng. Còn gì có thể cao hơn “núi ngời trời”, còn gì có thể rộng hơn “biển mênh mông”? Cha mẹ tận tụy nuôi nấng con, không mong các con đền đáp, mà chỉ trông sao các con khôn lớn nên người. Đâu cần thấy con hạnh phúc là cha mẹ hạnh phúc lắm rồi. Tôi còn nhớ một câu chuyện Trung Hoa kể về người mẹ tận tụy chăm sóc cha: trời nắng, cô bé đứng bên quạt cho cha; trời lạnh cô bé nhúng tay vào chậu nước để khi cha nằm đắp chăn ấm ngay.

Một câu “Hiếu u” thôi thôi cũng đáng để nghĩ về những người có biết bao người đã lãng quên nó. Mẹ hỏi cha đã thấy xuồng trên sông nhiều chưa, bóng dáng mẹ đã cùng mẹ gió bốn ba mươi năm. Mỗi mùa xuân sang, con cái ríu rít đem biếu trên sông cha mẹ những món quà đất trời, những đồ có phần là thơ mà cha mẹ đang cần chứ không? Là những người con, chúng ta có thể làm được điều gì đem lại hạnh phúc cho cha mẹ thì hãy cố gắng làm ngay khi cha mẹ còn ở trên đời với ta. Tôi muốn gợi trên tâm tình qua điệu dân ngôn điệu quê mà tôi rất tâm đắc để gửi tới các bạn là những người con trong gia đình:

*“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ
Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha
Nhìn con biển mênh mông không đong đầy tình mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín công cha
Tận tụy suốt đời nuôi con khôn lớn
Mang cả thân xác cha che chở đời con
Ai còn mẹ xin đừng làm mẹ khóc
Đừng để buồn lên mặt mẹ nghe con!”*

Xuân Tokyo xa quê